Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26453
Copyright: Admont, Benediktinerstift

et ueni et sequere me. hoc ē eni parti dare leuitis. nec potuit
dicere moyses. qa qnō renūciauerit oib; quæ possidet nō pot
mis ēe discipulus. hoc moyses dicere nō potuit. ideo ipse ha-
bitacula sacerdotū et leuitarū dispensare nō potuit. Bātus
g ē qs exhib y et iustis oibus quæ pcēp ihs inuenit ēe pfect.
ut ab ihu sortē cēlestis māsionis accipiat in futō. de quo ip-
se dicō dnis ihc. Pat uolo ut ubi ego sū ibi sit et minister mis
et isti sint mecū. et sicē ego in te y tu in me unū sumū ut y isti
in nobis unū sint. Cui ergo heredtas dr ēe dnis. iste here-
ditatē sapientiæ capit. Dnis iustitia dr. dnis pax ē y redēp-
tio. dnis salus ē. in dnō thesauri sapientiæ y scientiæ s absco-
diti. hæc oia in heredtate pcipiet cuius heredtas domi-
nus fuerit. Verūtamen et isti qbus sapientia uerbū di y
uirtus et iustitia ēe heredtas dr. habitationē intim cuil-
lis accipiunt quorū heredtas habetur intris. ut ipsorū
cōsortio hn qpsemetipsos nō dū ualent. per ipsos efficiant
participes sapientiæ y scientiæ di. y uirtuti ei ac ver-
bi. y ita etiā adminimos quosq; dispensatio diuina prend
ut q principalit nō possint diuinæ grāe capaces existere illu-
minari ex sōy cōsortio mereant. y cōpleatur illud quod scri
ptū ē. Qi multū nō habūdauit. y qminimū. nō minoratus ē.
Sed et illud q apls dic ad corinthios d scis hierosolimitī. Et
ita inquit abundātia fiat ad illoy inopiā. y illoy abūda-
tia fiat ad ūrā inopiā. Ita g et nō cohabitare iubetur leuita
y sacdos qnō hnt trā israelitī qhī trā. ut pcipiat ab israe-
lite sacdos y leuita trenaqe nō hī. y rursus israelitis pci-
piat. a sacerdote y leuita cēlestia y diuina quæ nō hī. lex
eni di y sacerdotū; y leuitis comissa ē ut huic soli opā dent.
y uerbo di absq; ulla sollicitudine uacent. Sed tūc ut ua-
care possint. Iacoy ut minister dby. Sicūt Iaci quę